

Sygn. akt **VI Ns 36/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny-Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Maria Pyszków
Protokolant:	Katarzyna Pokora

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy

z wniosku Z. W.

z udziałem T. T.

o wydanie orzeczenia w trybie art. 111 ustawy Kodeks wyborczy

postanawia:

1. oddalić wniosek;
2. zasądzić od Z. W. na rzecz T. T. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 06 listopada 2014 r. w trybie art. 111 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – kodeks wyborczy Z. W. wniosła o :

1. zakazanie uczestnikowi postępowania T. T. rozpowszechniania informacji zawartych w (...) z dnia 30 października 2014 r. na stronie numer (...) pod tytułem „(...)?”;
2. orzeczenie przypadkiem materiałów wyborczych w postaci (...) numer 5 (103) z dnia 30 października 2014 r.;
3. nakazanie uczestnikowi postępowania T. T. sprostowania nieprawdziwych informacji zawartych w (...) z dnia 30 października 2014 r. na stronie 3 pod tytułem „(...)?”, w formie ogłoszenia o treści:

„Przepraszam Panią Z. W. za to, że w kampanii wyborczej przed wyborami samorządowymi w 2014 roku rozpowszechniałem nieprawdziwe informacje zawarte w (...) z dnia 30 października 2014 r. na stronie numer 3 pod tytułem „(...)?” opublikowanego na stronie internetowej Gminy K.: www.(...).pl, o wielkości 5 cm (pion) na 10 cm (poziom), czcionką kroju Times New Roman, rozmiar 14;

4. nakazanie uczestnikowi postępowania T. T. przeproszenie wnioskodawczyni Z. W. poprzez wręczenie spisanego własnoręcznie i podpisanego oświadczenia o następującej treści:

„Przepraszam Panią Z. W. za to, że w kampanii wyborczej przed wyborami samorządowymi w 2014 roku rozpowszechniałem nieprawdziwe informacje zawarte w (...) z dnia 30 października 2014 r. na stronie numer 3 pod tytułem „(...)?”;

5. nakazanie uczestnikowi postępowania T. T. wpłacenie kwoty 10.000 zł na rzecz STOWARZYSZENIE POMOCY (...)

Wnioskodawczyni podniosła, że artykuły są informacje nieprawdziwe, a treści zawarte w artykule dyskredytują ją w oczach wyborców.

Uczestnik postępowania T. T. wniósł o oddalenie wniosku.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni jest kandydatem do Rady Gminy w wyborach samorządowych, które odbędą się w dniu 14 listopada 2014 r. T. T. jest również kandydatem na wójta w tych wyborach i aktualnie Wójtem Gminy K..

Dnia 30 października 2014 r. w numerze(...) (...) został opublikowany artykuł T. T. pt.:” (...)?” Artykuł ten został dołączony jako dowód w sprawie. Do wniosku złożony został odpis księgi wieczystej dotyczący m.in. działki (...), propozycja porozumienia między Gminą K., a Z. i W. W. (2), pisma pełnomocnika Z., W. W. (2) adresowanych do Wójta Gminy i do Rady Gminy K..

Artykuł stanowi odpowiedź T. T. na pismo wnioskodawczyni odnośnie braku dojazdu do jej posesji i w istocie stanowi polemikę ze stanowiskiem wnioskodawczyni.

Sąd postanowił oddalić wnioski dowodowe uczestników na podstawie art. 217 § k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego wniosek złożony w trybie art. 111 § 1 kodeksu wyborczego (Dz. U. z dnia 31 stycznia 2011 r. ze zm.) nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z wyżej wymienionym artykułem, jeżeli rozpowszechnianie, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 – Prawo prasowe (Dz. U. nr 5, poz. 24 z póź. zm.), materiały wyborcze w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do Sądu Okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia zakazu rozpowszechniania takich informacji w przypadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje, nakazania sprostowania takich informacji, nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste, nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone, nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty 100.000 zł na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Zakres przedmiotowy art. 111 § kodeksu wyborczego świadczy o tym, że mogą tutaj wchodzić materiały wyborcze, takie jak plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy podnieść, że opublikowany artykuł nie stanowi materiału wyborczego, zgodnie bowiem z 109 kodeksu wyborczego cechą materiału wyborczego jest jego pochodzenie od komitetu wyborczego, wątpliwa jest również możliwość zaliczenia tego artykułu do kategorii agitacji wyborczej. Agitację taką art. 105§ 1 kodeksu wyborczego określa jako publiczne nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób lub do głosowania na kandydata do określonego komitetu wyborczego. W treści artykułu brak jest cech agitacji w postaci zachęcania lub nakłaniania do głosowania w określony sposób, czy na kandydata określonego komitetu wyborczego.

W ocenie Sądu każda informacja zwłaszcza w okresie kampanii wyborczej może oddziaływać na decyzję wyborców, jednak skoro ustawodawca zdefiniował agitację wyborczą to wnioskować z tego należy, że celem jego było ograniczenie jej zakresu przedmiotowego, a ściślej ograniczenie zakresu zachowań podlegających regulacji prawa wyborczego.

Zawężenie pojęcia agitacji wyborczej ogranicza możliwość zastosowania środków przewidzianych w art. 111 § 1 kodeksu wyborczego. Jest to tryb szczególny, cechujący się znacznym przyspieszeniem postępowania, powodującym z istoty rzeczy ograniczenie gwarancji procesowych, choćby przez konieczne ograniczenie czasu, w jakim uczestnik może zająć stanowisko, umożliwienie rozpoznania sprawy, mimo nawet usprawiedliwionej nieobecności wnioskodawcy czy uczestnika, ograniczenie czasu wniesienia środka zaskarżenia, wyłączenie kontroli kasacyjnej. Te rozważania prawne są zrozumiałe, gdyż chodzi o zapewnienie wydania rozstrzygnięcia w czasie, kiedy jest jeszcze istotne, a więc zanim kampania wyborcza się zakończy i dana publikacja, czyli materiał wyborczy lub inna forma agitacji wyborczej ulegnie dezaktualizacji. Trzeba jednak konsekwentnie przyjąć, że ich zasięg musi być ograniczony do materiałów ściśle związanych z wyborami, których zakres wyznacza pojęcie agitacji wyborczej.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że uprawnienia wnioskodawczyni jako właścicielki nieruchomości podlegają kognicji organów administracyjnych natomiast nie mogą stanowić podstawy wniosku w trybie art. 111 § 1 kodeksu wyborczego.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, uznając że interesy uczestników są sprzeczne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.